

Vårens vakreste eventyr

Anne Mathilde Hanstad og Bjørn Martin Aasen har loset landsstyremøtet gjennom harde debatter, intense diskusjoner og heftige latterbrøl siden 2010. Dirigentduoen blir like bæret hver gang de blir spurt.

GOD STEMNING: Bjørn Martin Aasen og Anne Mathilde Hanstad leder landsstyremøtene med humor og streng disiplin. Generalsekretær Geir Riise til venstre. Foto: Thomas Barstad Eckhoff

– Samarbeidet fungerte fra første stund, sier Anne Mathilde Hanstad. Hun forteller at Bjørn Martin, som har vært ordstyrer siden 1995, var en trygg og direkte kar å gå i lære hos. Til tross for at de ikke kjente hverandre personlig fra før, ble de fort kjent. Han er helt enig i at samspillet er godt.

Gammelt ektepar

– Det er et likeverdig og absolutt uproblematisk samarbeid. Nå er vi som et gammelt ektepar som vet hva den andre mener uten å måtte si noe, ler Aasen. Han legger til at god kjemi på dirigentbordet skaper trygghet i salen.

«Tatt» makten

Årets landsstyremøte kan bli det sjuende de styrer i fellesskap, men for Aasen vil det være hans nummer 22 i rekken. Han forteller at landsstyremøtet har gjennomgått en markert forandring på disse årene.

– For 20 år siden var det de relativt få, og de mer etablerte som tok og holdt ordet. Landsstyret hadde nok en altfor servil holdning til sentralstyret. I dag opplever jeg at landsstyret har «tatt» den makten de faktisk har i foreningen.

Anne Mathilde er imponert over nivået på deltakerne. Hun beskriver landsstyremøter der det diskuteres tett i gangene, og der meningsbrytninger finner sted døgnet rundt.

– Jeg merker helt klart at folk tar rollen som delegat på alvor. Den innsatsen som legges igjen i landsstyret gir meg en følelse av tilhørighet og stolthet over å være medlem i Legeforeningen.

«Polsk riksdag»

– Det er et privilegium å få lov til å være der beslutningene fattes. «Landsstyret har alltid rett!» slår Anne Mathilde fast. Hun drar alltid hjem med opplevelsen av å ha tilbrakt gode dager, fylt med spennende menneskemøter.

En annen selvsagt deltaker på landsstyremøtene er generalsekretær Geir Riise, som har kun gode ord å si om ordstyrerparet.

– Anne Mathilde og Bjørn Martin har en sterk forståelse for landsstyremøtets dynamikk. De er strenge når det trengs, men retterferdige. Samtidig passer de på å sprøyte inn store mengder humor og god stemning mellom slagene.

Aasen er enig i at humor er et sentralt verktøy i jobben som dirigent. – Landsstyremøtet er vårens vakreste eventyr, likevel har det jo opp gjennom årene vært tilløp til litt «polsk riksdag». Har jeg som dirigent greid å dempe stemningen med litt munterhet og glede, så føler jeg at jeg har lykket.

Mellom bakkar og berg

I jobben som ordstyrere har de to kunnet følge landsstyremøtets diskusjoner og vedtak fra podiet. De sitter begge på saker de mener har stukket seg spesielt ut.

– Ja, jeg husker veldig godt voteringene om foreningens nye lover for ti år siden. Da hadde vi over 100 enkeltvoteringer, med opp til sju til åtte innlegg på flere av voteringene. Jeg husker det hele varte i halvannen time uavbrutt. Da var jeg god og svett i hodet etterpå, forteller Aasen.

For Hanstad har reservasjonssaken gjort stort inntrykk. Saken gikk gjennom to lands-

styremøter før landsstyret landet resolusjonen i Alta i 2013.

– Men av hendelser utenfor sakskartet husker jeg at jeg tenkte «Nei, nå må de synge litt». Uten å ha avtalt noe med Bjørn Martin ba jeg hele landsstyret reise seg og synge *Mellom bakkar og berg*. Og det gjorde de, hele den alvorlige gjengen. Så det er ingen tvil om at landsstyret er en flott gjeng!

Evighetens synsvinkel

Dirigentparet er fortsatt innstilt på å stille opp i årene fremover, dersom de blir spurt av landsstyret.

– Første gang vi var ordstyrere ba Bjørn Martin meg lese Gerhardsens bok *Tillitsmannen*. Den er i dag godt slitt! Jeg har en ydmyk holdning til dette, og for meg er det ikke noen selvfølge å bli spurt. Jeg blir like glad for tilliten hver gang, og gru-gleder meg til oppgaven, sier Anne Mathilde.

Aasen forteller at han i periodene som tillitsvalgt, det være innen fagforeningsarbeid eller i politikken, har hatt som motto at han «skal arbeide under evighetens synsvinkel, men som om hver dag er den siste».

– Det er ingen som har opsjon på stillingen som ordstyrer. Uavhengig av hvem det blir fremover, så har det å få lov til å være dirigent vært en udelt fin og hyggelig opplevelse. Det har til tider vært krevende, men mest av alt har det vært utrolig morsomt.

Daniel Wærnes

daniel.waernes@legeforeningen.no
Samfunnspolitisk avdeling